

V daném případě jde však o takovou zmatečnost naříkaného rozhodnutí a bylo je proto zrušiti, aniž bylo možno zkoumati, zdali jsou ostatní námitky stížnosti důvodny.

Č. 722.

Z a b í r á n í b y t ů: I. Mateřská škola jest místností sloužící k účelům osvětovým po rozumu § 9 zák. o zabír. bytů. — II. Předpis § 8 č. 9 zák. byt. chce postihnouti zábořem toliko místností obytné, určené a skutečně používané k účelům bytovým.

(Nález ze dne 19. února 1921 č. 1839.)

V ě c: »Verein Deutscher Schulfreunde« na Smíchově proti nájemnímu úřadu na Smíchově o zabránění místností.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Bytová komise na Smíchově zabrala rozhodnutím ze dne 21. října 1920 č. 40504 na základě § 8, čís. 9 zák. ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. jeden pokoj se zvláštním vchodem do dvora z bytu najatého stěžujícím si spolkem k účelům německé mateřské školy v domě čp. 502 na Smíchově, poněvadž jest prokázáno, že zbylé místnosti t. j. jeden velký pokoj a bývalá kuchyně úplně dostačují k účelům zmíněné školy vzhledem k nepatrnému počtu dítek, školu tuto navštěvujících.

Odpor proti tomu podaný byl naříkaným rozhodnutím zamítnut s odůvodněním, že stěžovatel neprávem odvolává se na znění § 9, odst. 1, zákona, neboť mateřská škola není místností sloužící osvětovým účelům —

Nejvyšší správní soud uvážil o stížnosti takto:

Jak samo naříkané rozhodnutí uznává a ze spisů nesporně na jevo vychází, jest zabraná místnost součástí bytu, který již před dávnem byl stěžujícím si spolkem najat za tím účelem, aby v něm byla umístěna mateřská školka, spolkem tím vydržovaná. Rovněž jest jisto, že bytu tohoto v celém jeho rozsahu k účelu tomuto jest používáno, neboť třeba by místnost zabraná sloužila skutečně jenom k odkládání a uschovávání šatstva dítek a nikoliv k tomu, aby si v ní dítky hrály, patří přece k místnostem mateřské školy, jsouc, když ničím jiným, alespoň jejich příslušenstvím, právě tak jako předsíní, záchod a pod. Chrání-li cit. zákon v § 9 místnosti, jichž se užívá k účelům osvětovým, před zabráním podle § 8, poskytuje tím celému dotyčnému ústavu této ochrany a nechce zajisté mařiti zábořem opatření, kterého moderní hygiena školní vyžaduje — totiž, aby oděv dítek nebyl odkládán uvnitř učeben samých.

Naříkané rozhodnutí vychází, potvrzujíc zabírací nález I. stolice a odmítajíc dotyčnou námitku stěžovatelovu v odporu uplatňovanou, z právního názoru, že mateřská škola není místností sloužící k osvětovým účelům a to prý proto, že není dle zákonů školských povinnou školou. Jak naříkané rozhodnutí vyslovuje, jedná se prý tu jen o ošetřování dítek, jichž rodiče jsouce zaměstnání, nemohou sami míti o ně péči a mimo to nevy-

učují se zde dosud dívky, poněvadž nejsou k tomu ani podle zákona nuceny.

Stížnost proti tomu vším právem poukazuje na to, že i školy střední, vysoké a jiné nejsou školami povinnými a že přece nelze o tom pochybovati, že by nesloužily místnosti, v nichž školy takové jsou umístěny, účelům osvětovým.

Nehledě ani k tomu, že názor v naříkaném rozhodnutí vyslovený a v odvodním spise hájený, že místnosti mateřské školy neslouží účelům osvětovým a další dedukce, že účelům těm tím méně slouží místnosti dětské opatrovny, jest ve zřejmém odporu se zásadami v celém kulturním světě všeobecně uznávanými, odporuje názor tento přímo i zákonu samému.

Vždyť uznává sám říšský školní zákon mateřské školy i opatrovny za instituce potřebné pro výchovu dítek školou nepovinných a § 1 min. nař. ze dne 22. června 1872 č. 108 ř. z. definuje účel školy mateřské v ten způsob, že má škola taková podporovati a doplňovati domácí vychovávání dítek a připravovati je k vyučování ve škole obecné spořádaným cvičením těla a smyslů, jakož i přirozeným vzděláváním ducha, a účelem opatrovny dle § 26 ibidem jest přijímati děti pracujících tříd pod dozor a ke přiměřenému zaměstnání, navykati je čistotnosti, pořádku, dobrým mravům a vštěpovati jim lásku k práci.

Jest tedy naříkané rozhodnutí, odpírající zabrané místnosti povahu místnosti užívané k účelům osvětovým, v rozporu se zákonem. Rozhodnutí toto přičí se však ještě v tom směru zákonu, že zabírá místnost, o níž jde, dle předpisu § 8 č. 9 cit. zákona, ač jest prokázáno, že místnost tato není součástíou bytu používaného k bydlení v pravém slova smyslu, nýbrž k účelům jiným. Ustanovení § 8 č. 9 chce však, jak zcela zřejmě z citace § 5 v tomto předpisu vysvítá, postihnouti zábořem toliko místnosti obytné, určené a skutečně používané k bytovým účelům, jež vzhledem k počtu členů domácnosti, byt takový obývajících, jeví se býti místnostmi nad počet.

Vzhledem k těmto úvahám bylo naříkané rozhodnutí, vycházející z mylného právního názoru, že jednak místnost mateřské školy neslouží účelům osvětovým a není chráněna předpisem § 9 a jednak, že lze užití v daném případě ustanovení § 8, č. 9, zrušiti dle § 7 zákona o správním soudě.

Č. 723.

Policejní záležitosti: Příkaz magistrátu hl. města Prahy, aby majitel ohradil čelné strany svého stavebního pozemku, by byl cizím vstup zamezen a tak odstraněny neplechty tam provozované, nestačí odůvodniti pouhým poukazem na předpis § 81 praž. obec. řádu.

(Nález ze dne 21. února 1921 č. 6566/20).

Věc: Josef R. v Praze proti zmeskému správnímu výboru v Praze stran ohrazení pozemku.